

Marijampolės baptistų bažnyčios pastorius Irmantas Beržinis: Reikia išsiaiškinti, ko Dievas iš mūsų nori. Yra bendra Dievo valia ir yra konkreti Dievo valia.

Luko 10,27 „Tas atsakė: „*Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela, visomis savo jėgomis ir visu savo protu, ir savo artimą kaip save patį*“ .. Mato 28,19-20 „*Todėl eikite ir padarykite mano mokinius visų tautų žmones, krikštydami juos Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios vardu, mokydami juos laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai Aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos. Amen*“.

Tai yra bendra Dievo valia bažnyčioms.

Dar yra konkreti Dievo valia. Kaip mylėti savo artimą, kaip kitus padaryti Kristaus mokinius.

Noriu kalbėti tema: iš savęs, ar iš Dievo?

Teisėjų 11,24-29 „*Argi tu negyveni ten, kur tavo dievas Kemošas tau duoda? Mes gyvename ten, kur Viešpats, mūsų Dievas, mums duoda. Ar tu geresnis už Ciporo sūnų Balaką, Moabo karalių? Ar jis kada nors ginčijosi ar kovojo su Izraeliu? Izraelis gyvena Hešbone ir jo apylinkėse, Aroeryje ir jo apylinkėse bei miestuose palei Arnoną jau tris šimtus metų. Kodėl per tą laiką jų neišlaisvinote? Aš nekaltas prieš tave, bet tu, pradėdamas karą, piktai elgiesi su manimi. Viešpats Teisėjas tegul šiandien daro teismą tarp izraelitų ir amonitų“.*

Amonitų karalius nekreipė dėmesio į Jeftės žodžius, kuriuos jis jam kalbėjo per pasiuntinius. Tada Viešpaties Dvasia nužengė ant Jeftės ir jis perėjo per Gileadą, Manasą, toliau pro Micpe Gileadą ir iš Micpe Gileado traukė prieš amonitus.

“

Žmonės skirtingai supranta Dievo valią jiems, ir kaip tą valią vykdyti.

Perskaitėme apie karo veiksmus. Viešpaties Dvasia tuose veiksmuose dalyvavo. Jeftė buvo

nuoširdus ir prašė Dievo pagalbos. Jis galvojo: „Gal Dievas iš manęs ko nors nori?“

Teisėjų 11,30-31 „Jeftė padarė Viešpačiui įžadą: „Jei atiduosiu amonitus į mano rankas, kai aš ramybėje grįšiu nuo amonitų, pirmą, išėjusį iš mano namų manęs pasitikti, paaukosiu Viešpačiui kaip deginamąją auką“.

Jeftė nelaukė atsakymo iš Dievo. Jis pats nusprendė, ko Dievas iš jo nori. Dievas galėjo atsakyti per pranašus. Ar Dievas norėjo žmonių aukų? Ne.

Teisėjų 11,32-36 „Jeftė traukė prieš amonitus, ir Viešpats atidavė juos į jo rankas. Nuo Aroerio iki Minito užėmė dvidešimt miestų ir pasiekė vynuogynų slėnį be gailėsčio juos žudydamas. Taip amonitai buvo pažeminti prieš izraelitus.

Jeftė grįžo į Micpą, į savo namus, ir štai jį pasitiko jo duktė, su tamburinu šokdama. Ji buvo jo vienintelis vaikas; jis neturėjo daugiau sūnų ar dukterų.

Pamatęs ją, jis perplėšė savo rūbus ir tarė: „Ak, mano dukra! Tu man suteikei daug skausmo ir esi tarp tų, kurie mane vargina. Aš daviau įžadą Viešpačiui ir nebegaliu jo atšaukti“.

Ji atsakė: „Mano tėve, ką pažadėjai Viešpačiui, tą daryk su manimi. Išpildyk savo pažadą. Juk Viešpats padėjo atkeršyti tavo priešams amonitams“.

Jeftė patyrė skausmą, nes klaidingai išsiaiškino, kokia Dievo valia. Dievas kontroliuoja visus įvykius. Jis žinojo, kad Jeftės dukra jį sutiks.

Kitas pavyzdys: Teisėjų 6,14 „Viešpats, pažiūrėjęs į Gedeoną, tarė: „Eik šioje savo jėgoje ir išgelbėk Izraelį iš midjaniečių! Aš tave siunčiu“.

Gedeonas gavo iš Dievo pavedimą, gavo Jo pažadą.

Teisėjų 6,36-40 „Gedeonas tarė Dievui: „Jei išgelbėsi Izraelį mano ranka, kaip sakei, štai aš patiesiu vilną klojime; jei rasa bus tik ant vilnos, o aplink žemė bus sausa, tai žinosiu, kad išgelbėsi Izraelį mano ranka, kaip kalbėjai“.

Taip ir įvyko. Rytojaus dieną atsikėlęs anksti rytą jis išgręžė iš vilnos pilną dubenį vandens. Gedeonas tarė Dievui: „Teneužsidega Tavo rūstybė prieš mane, jei aš dar kartą prabilsiu. Aš

prašau dar kartą leisti man pabandyti su vilna. Šį kartą tegul lieka sausa tik vilna, o ant žemės tebūna rasa“.

Dievas taip padarė tą naktį: sausa buvo tik vilna, o aplinkui ant žemės buvo rasa.

“

Dažnai šią Rašto vietą aiškina, jog Gedeonas buvo mažatikis Jis žinojo Dievo valią, bet dar prašė papildomų ženklų.

Aš matau, kad Gedeonas norėjo įsitikinti, kad būtent tokia yra Dievo valia, kad jis teisingai suprato Dievo valią ir norėjo būti sustiprintas. Dievas žino Gedeono širdį ir žino, kad jam reikia drašos. Teisėjų 7,1-7 *„Jerubaalas, kitaip Gedeonas, anksti atsikėlęs, su savo žmonėmis pasistatė stovyklą prie En Harodo versmės, o Midjano stovykla buvo į šiaurę nuo jo, prie Morės kalvos, slėnyje.*

Viešpats tarė Gedeonui: „Turi per daug vyrų, kad atiduočiau Midjaną į tavo rankas, kad Izraelis negalėtų didžiulis prieš mane, sakydamas: ‘Aš išsilaisvinau savo jėgomis’. Paskelbk žmonėms: ‘Kas bijo ir nedrąsus, tegrįžta namo!’ “ Pasitraukė dvidešimt du tūkstančiai, o dešimt tūkstančių vyrų pasiliko.

Gedeonui: „Dar per daug žmonių. Nuvesk juos prie vandens. Ten Aš juos tau atrinksiu. Apie kuriuos sakysiu: ‘Tas eis su tavimi’, tuos pasiimk, o apie kuriuos sakysiu: ‘Tas neis su tavimi’, tie tegrįžta!’“

Gedeonas nuvedė žmones prie vandens. Viešpats tarė Gedeonui: „Atskirk kiekvieną, kuris laks vandenį kaip šuo ir kuris klaupsis gerti ant kelių“.

Skaičius lakusių iš rankos buvo trys šimtai vyrų, o likusieji gėrė atsiklaupę ant kelių.

Tada Viešpats tarė Gedeonui: „Per tuos tris šimtus vyrų, kurie gėrė iš rankos, Aš jus išgelbėsiu ir atiduosiu midjaniečius į tavo rankas; visi kiti žmonės tegrįžta į savo namus“.

Dievas davė nurodymus, davė pažadus.

Teisėjų 7,8-24 *„Paėmęs maisto atsargas ir trimitus iš žmonių, pasiuntė juos į savo palapines, o tuos tris šimtus vyrų paliko stovykloje. Midjaniečių stovykla buvo žemiau, slėnyje.*

Tą pačią naktį Viešpats tarė Gedeonui: „Pulk midjaniečių stovyklą, Aš juos atidaviau į tavo rankas.

O jei bijai eiti, tai su savo tarnu Pura nusileisk į stovyklą ir pasiklausyk, ką jie kalba. Tuomet sutvirtės tavo rankos kovoti prieš juos“. Jis nusileido su savo tarnu Pura prie stovyklos sargybų.

Midjaniečių, amalekiečių ir rytų gyventojų slėnyje buvo tiek daug kaip skėrių, o jų kupranugarių buvo be skaičiaus, kaip smilčių ant jūros kranto.

Gedeonas nuėjęs išgirdo vieną pasakojant sapną savo draugui: „Sapnavau miežinės duonos

kepalą, riedantį į midjaniečių stovyklą. Jis pasiekė palapinę ir taip į ją atsitrenkė, kad ji apvirto ir subyrėjo“.

Jo draugas atsakė: „Tai ne kas kita kaip izraelito Gedeono, Jehoašo sūnaus, kardas. Dievas atidavė jį jo rankas midjaniečius ir visą stovyklą“.

Gedeonas, išgirdęs sapną ir jo aiškinimą, pagarbino ir, sugrįžęs į Izraelio stovyklą, tarė: „Kilkite, Viešpats atidavė midjaniečių stovyklą į jūsų rankas“.

Gedeonas padalino tris šimtus vyrų į tris būrius, padavė jiems į rankas trimitus ir ąsočius su deglais viduje

ir įsakė: „Žiūrėkite į mane ir darykite, ką aš darysiu.

Kai mes visi nueisime prie midjaniečių stovyklos, aš trimituosiu ir jūs trimituokite iš visų pusių aplink stovyklą, šaukdami: ‘Viešpaties ir Gedeono kardas!’ “

Gedeonas ir šimtas su juo buvusių vyrų nuėjo prie stovyklos. Tik pasikeitus vidurnakčio sargybai, jie visi trimitavo ir sudaužė ąsočius, kuriuos laikė rankose.

Visi trys būriai trimitavo, sudaužė ąsočius ir, laikydami trimitus dešinėje rankoje bei deglus kairėje, šaukė: „Viešpaties ir Gedeono kardas!“

Kiekvienas iš jų stovėjo savo vietoje aplinkui stovyklą. Stovykloje kilo panika, visa stovykla lakstė, šaukė ir ėmė bėgti.

Trys šimtai trimitavo, ir Viešpats atgrėžė midjaniečių kardus vienas prieš kitą visoje stovykloje.

Jie bėgo ligi Bet Šitos, Cereros link, ligi Abel Meholos sienos, prie Tabato.

Susirinko izraelitai iš Neftalio, Ašero ir Manaso ir vijosi midjaniečius.

Gedeonas siuntė pasiuntinius į Efraimo kalnyną, sakydamas: „Nusileiskite prieš midjaniečius ir atkirskite jiems

kelią į Bet Barą ir prie Jordano!“ Susirinko visi efraimai ir atkirto praėjimą į Bet Barą ir prie Jordano.

“

Gedeonas tikrai žinojo, kad tai yra Dievo valia, Jo planas.

Matome du skirtingus atvejus: Jeftės ir Gedeono.

Kartais gyvenime mums gali tekti daryti sprendimus. Nereikėtų elgtis taip, kaip darė Jeftė, kuris pats nusprendė, ko Dievas norėtų. Reikia Dievo klausti, nes mes turime gyvąjį Dievą. Jis yra kalbantis, dėliojantis įvykius. Dievas nepasikeitęs ir šiandieną nuo Gedeono laikų. Kai Dievas įtikina, belieka veikti, nerti į įvykių sūkurį.

Ar iš savęs, ar iš Dievo? Svarbu tai suprasti.

Ištirkime Dievo valią. Tada veikime. Gedeono pavyzdys yra geras.

Jono 5,19-20 „Jėzus jiems atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: Sūnus nieko negali daryti iš savęs, o vien tai, ką mato darant Tėvą; nes ką Jisai daro, lygiai daro ir Sūnus. Ne s Tėvas myli Sūną ir rodo Jam visa, ką pats daro. Ir Jam parodys dalykų, dar didesnių už šituos, kad jūs stebėsitės.“

Jėzus nieko nedarė iš savęs, o darė tai, ką matė darant Tėvą.

Tai, apie ką kalbėjau, skirta dideliems gyvenimo lūžiams. Neklauskime: „Ar sekmadienį eiti į bažnyčią Tavo valia man, ar ne? Jei Dievas parodys kokį nors ženklą – eisiu, o jei neparodys – neisiu.“ Iš Rašto aišku, kad neapleisti sekmadienį surinkimo. Nereikia daryti jokių bandymų.

Jeftė galėjo klausti: „Ar Dievas norėtų žmonių aukų?“ Kunigai, pranašai, kurie gerai žinojo Raštą, galėjo jam atsakyti, kad Rašte to nėra, kad įžadas yra neteisėtas, kad tai nėra Dievo valia. Jeftė būtų galėjęs atsisakyti šį įžadą vykdyti.

Mes esame abejojantys. Prašykime Dievo mums padėti.

2015-12-06, Marijampolė

